

Podivný hry lidí

Petr Spálený

R: La la la la la la, la la la la la la,
marně mě svádíš k těm hrám podivnejm.

1. Já znám tu tvou lásku, když přísahy skládá
a celý srdce žádá, tuhle zábavu já znám.
Pár tejdnu je vlídná, pak náhle se zblázní,
zbudou jenom slova prázdný, víc se s ní neshledám.

R: La la la...

2. Hrdinou prej se stává, ten kdo včas bitvu vzdává
tomu čest a tomu sláva, dal si říct kvůli nám.
Ten, kdo zná tuhle hru dávnou, ten se dá cestou správnou
a ti ostatní jenom mávnou a začnou věřit pohádkám.

R: La la la...

3. Dobře znám tuhle hru zrádnou, při níž starci mládnou
a ještě holku žádnou bůh neuchránil proti ní.
No a ten, kdo slova lživá sladkým hlasem zpívá,
ten na svědomí mívá lásku a jiný zločiny.

R: La la la...

4. Podivný hry to hrává kdekdo z lidí a sází
a když mu karta schází, tak vlastní hlavou platit má.
Ta hra útěchu dává, léta úroky sklízí
a pak už nic nenabízí, a pak je pád a je tma.

R: La la la... (2x)